

Jo Perëndia nuk dështoi. Jezusi nuk kishte bërë asnjë gabim. Jezusi gjithnjë e dinte se Ai do të vritej nga njerzë të ligj. Madje qysh kur Jezusi ishte fëmijë, një burrë i moshuar i quajtur Simeon i kishte treguar Marisë se trishtrim do të vinte.

3

Disa ditë përparrë se Jezusi të vritej, një grua erdhë dhe derdhë vaj të parfumuar mbi këmbët e Tij. "Ajo po shpërdoroni para", një dishepull u ankuva. "Ajo ka bërë një punë të mirë", Jezusi tha. "Ajo e ka bërë përvarrimin tim". Çfarë fjalë të çuditshme!

4

Pas kësaj, Juda, një nga dymbëdhjetë dishepujt, ra dakord ta tradhtonte Jezusin tek krerët e priftërinjve për 30 monedha argjendi.

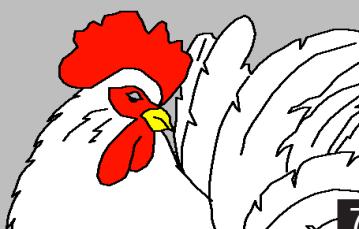
5

Në festën Judease të Pashkëve, Jezusi pati darkën e fundit me dishepujt e Tij. Ai u tregoi atyre gjëra të mrekullueshme reth Perëndisë dhe premtimive të Tij përvata që e duan Atë. Pastaj Jezusi dha bukë dhe një kupë përvata, përvat ndarë. Këto ishin përvati kujtuar atë, që trupi dhe gjaku i Jezusit ishin dhënë përvatet sjellë faljen e mëkateve.

6

Atëherë Jezusi u tha miqë të Tij, se Ai do të tradhtohej dhe ata do vraponin tutje. "Unë nuk do të vrapoj tutje", këmbënguli Pjetri. "Përparrë se gjeli të këndoja, ti do të më mohosh tre herë", i tha Jezusi.

Më vonë atë natë, Jezusi shkoi të lutej në Kopshën e Gjetsemanit. Disheujt që ishin me Të i zuri gjumi. "O Ati im", Jezusi u lut, "... Largoje këtë kupë nga Urë. Megjithatë, jo siç dua unë, por siç do Ti".

Papritmas një grup njerëzish u futën në kopëشت, të drejtuar nga Juda. Jezusi nuk rezistoi, por Pjetri i preu veshin një burri. Qetësisht, Jezusi preku veshin e atij burri, dhe e shëroi atë. Jezusi e dinte që arrestimi i Tij, ishte pjesë e vullnetit të Perëndisë.

9

Turma e çoi Jezusin tek shtëpia e kryepërftit. Atje drejtuesit Judenj, thanë që Jezusi duhet të vdiste. Aty pranë, Pjetri qëndronte anash zjarrit të shërbetorëve dhe vështronë.

10

Tre herë njerëzit hodhën sytë nga Pjetri dhe thanë, "Ti ishe me Jezusin!" Tre herë Pjetri e mohoi, pikërisht ashtu si Jezusi kishte thënë. Pjetri madje edhe mallkoi dhe u betua.

Pikërisht atëherë një gjel këndoi. Ishte si zëri i Perëndisë përvjetrin. Duke kujtuar fjalët e Jezusit, Pjetri qau me hidhërim.

Edhe Judas i erdhë keq. Ai e dinte që Jezusi nuk ishte fajtor përvjetorë mëkat ose krim. Juda mori ti khente 30 monedhat e argjendit, por priftërinjtë nuk donin ti merrnin mbaprapsht.

Juda i hodhi paratë poshtë, doli jashtë dhe vari veten.

14

Priftërinjtë e sollën Jezusin përparrë Pilati, qeveritarit Romak. Pilati tha, "Unë nuk gjej gabim tek ky njeri". Por turma bërtiste vazhimisht, "Kryqëzoj! Kryqëzoj!"

Më në fund Pilati u dorëzua, dhe e dënoi Jezusin me vdekje në kryq. Ushtarët e goditën me grushta Jezusin, e pështynë në ftyrë, dhe e fshikulluan. Ata bënë një kurorë mizore me gjemba të gjatë e të imprehtë dhe ia ngjeshën Atij mbi kryq. Pastaj ata e gozhduan Atë në një kryq të drunjët që të vdipte.

Jezusi gjithmonë e dinte se do të vdiste në atë mënyrë. Ai dinte gjithashtu se vdekja e Tij do ti sillte falje mëkatarëve që besojnë në Atë. Dy kriminelë u kryqezuan përkrah Jezusit. Njëri besoi në Jezusin dhe shkoi në paraqës. Tjetri nuk besoi.

Pas orësh vuajtje, Jezusi tha, "U krye", dhe vdiq. Puna e Tij ishte përbushur. Migtë e varrosën Atë në një varr privat.

18